ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ,

ਬਨਾਮ

ਐਮ/ਐਸ ਦਾਤਾਰ ਸਵਿੱਚਗੀਅਰ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ORS.

(2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 10466)

18 ਜਨਵਰੀ, 2018

[ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996.34 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲੋਅ ਟੈਂਸ਼ਨ ਲੋਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਸਿਸਟਮ (ਲਟਲਮਸ) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ, 1993-1994 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਂਡਰ/ਠੇਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 1996 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੈਂਡਰ ਜੋ ਕਿ ਲਟਲਮਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ 23000 ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਸੀ, ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਟੈਂਡਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਟਲਮਸ ਦੇ 11760 ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਰਕਮਾਂ ਹੋਰ ਟੈਂਡਰਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਅਤੇ 1993-1994 ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਦਾਰ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ 1996 ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 11760 ਲਟਲਮਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਬਲਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਲੋ ਟੈਂਸ਼ਨ ਸਵਿੱਚਡ ਕੈਪਸੀਟੇਟਰਾਂ (LTSCs) ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਵੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। 1993-1994 ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਲੀਜ਼ ਰੈਂਟਲ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਲਟਲਮਸ ਨਾਲ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਰਾਦਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਮਲ ਦੌਰਾਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ- ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਾਲਸੀ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਯੂ/5.34, ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹਨਾਂ ਖੋਜਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਸੂਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣ ਨੇ ਪੂਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੂਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ

- ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਅਣਜਾਇਜ਼ ਹੈ। 136- ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਐੱਸ.ਐੱਸ. 55, 63 ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਲੀਜ਼ ਕਲਾ 'ਤੇ ਯੂਨੀਡਰੋਇਟ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ। 13(2) - ਛੋਟ।

ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ: ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਸੀ।

ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰੀ: ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਇਸ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਧਿਰ ਪੂਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਭਾਵ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਵੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਵਾਰਡ - ਹੋਲਡ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ: ਜ਼ਖਮੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਓਨੀ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿਚ, ਉਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਰਟ

ਆਯੋਜਿਤ:

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵੈਧ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ:

1. ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਾਸ ਖੋਜ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕੋਲ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਖੁਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਫੀਲਡ ਦਫਤਰਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਹਨ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਖੋਜਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਨੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ 163 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀਟੀਸੀ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ, ਸਥਾਪਤ ਵਸਤੂਆਂ ਬਾਰੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖਾਸ ਸੰਖਿਆ/ਆਬਜੈਕਟ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਪੂਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਸੀ ਹੁਣ ਕੈਟੇਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਬੇੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹਰੇਕ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਿਰਫ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਨਾ-ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ। [ਪਾਰਾ 43, 52] [766-ਸੀ-ਐਚ; 767-ਏ-ਬੀ; 772-ਸੀ]

ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ:

2.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੁਣ ਮੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਾਜਬ ਅਵਧੀ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਹੋਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ।

ਜ਼ਖਮੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਓਨੀ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸਥਾਪਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ 30% ਕਟੌਤੀ, ਨਿਰਮਿਤ ਪਰ ਅਣਇੰਸਟੌਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ 50% ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਨੰਗੀ ਕੀਮਤ। ਕੋਈ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਚੱਲੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਗਭਗ ਉਨੀ ਹੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 21% ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਬੈਂਕ ਦਰ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿਰਫ 10% ਸਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਉਪਾਅ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। [ਪਾਰਾ 54-56] [772- ਐੱਚ; 773-ਬੀ, ਐੱਫ-ਐੱਚ; 774-ਏ]

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ ਬਨਾਮ ਸੁਗੌਲੀ ਸ਼ੂਗਰ ਵਰਕਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ (1976) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ32: [1976] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 614 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2.2 ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਇਸ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਧਿਰ ਪੂਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਭਾਵ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਵੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਰਸ 58, 59] [774- ਈ-ਐੱਫ;775-ਡੀ]

ਦੁਬਾਰਾ: ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ

3. ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਕਸਟਮ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਖੁਲਾਸੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪਾਰਾ 60, 61] [775- ਐੱਫ; 776-ਬੀ-ਸੀ]

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਟੇਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਡਿਸਟਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ

ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਐੱਮ/ਐੱਸ. ਦਾਤਾਰ ਸਵਿੱਚਗੀਅਰ ਲਿ.

ਵਾਮਨ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਕਿਨੀ ਬਨਾਮ ਰਤੀਲਾਲ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ [1959] ਸਪਲਾਈ. 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 217; ਜਗਦ ਬੰਧੂ ਚੈਟਰਜੀ ਬਨਾਮ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੀਲੀਮਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1969) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 445; ਬਾਬੂਲਾਲ ਬਦਰੀਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸੂਰਤ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2008) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 401: [2008] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 564 - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਓਐਨਜੀਸੀ ਬਨਾਮ ਕਾਮੈਕਸ; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਖਰੜੇ ਬਨਾਮ ਡਾ: ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਖਾਂਦਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ; ਗ੍ਰਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਵਿਸਮਸ੍ਰੀ; ਮਿਰਜ਼ਾ ਜਾਵੇਦ ਮੁਰਤਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਕਾਨਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ; ਫਰਮ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਸ਼ੋਭਲਾਲ ਜੈਨ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਮਪੀ 95: ਸ਼ਿਨ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਪਬਲਿਕ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜੈਨ ਸਟੂਡੀਓਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, (2006) 2 ਐਸਸੀਸੀ 628 [2006] 1 ਐਸਸੀਆਰ 933; ਬੀਡ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੇਂਦਰੀ ਕੋ. ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2006) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 514: [2006] 6 ਸਮਰਥਨ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 895; ਦਾਰੂਕਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1973) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 617: [1974] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 570; ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਯੂਸਫ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ [ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਡੀਬੀ) ਦਾ 17.11.1980 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਏ.ਐੱਸ. 1976 ਦਾ ਨੰਬਰ 31; ਐਸੋਸੀਏਟ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ (2015) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 49; ਜੁਗਿਲਾਲ ਕਮਲਾਪਟ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪਮਲ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ (1978) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 69: [1978] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 219; ਐਸ. ਮੁਨੀਸ਼ਮੱਪਾ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਵੈਂਕਟਾਰਯੱਪਾ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1981) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 260 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ.

ਸੂਇਸ ਅਟਲਾਂਟਿਕ ਸੋਸਾਇਟ ਡੀ ਆਰਮਾਮੈਂਟ ਐਸ.ਏ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਵੀ ਰੋਟਰਡਮਸ਼ੇ ਕੋਲੇਨ ਸੈਂਟਰਲ 1966 ਏ.ਸੀ.361 ਤੋਂ. ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਮਪੀ 95 ਨੇ ਪੈਰਾ 31 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

[2006] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 933 ਪੈਰਾ 31 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

[2006] 6 ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 895 ਪੈਰਾ 31 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

[1974] 1 ਐਸਸੀਆਰ 570 ਪੈਰਾ 31 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

[1959] ਸਮਰਥਨ. (2) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 217 ਪੈਰਾ 33 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ

(1969) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 445 ਪੈਰਾ 33 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ

[2008] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 564 ਪੈਰਾ 33 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ

(2015) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 49 ਪੈਰਾ 43 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(1981) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 260 ਪੈਰਾ 43 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[1978] 2 ਐਸਸੀਆਰ 219 ਪੈਰਾ 47 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

[1976] 3 ਐਸਸੀਆਰ 614 ਪੈਰਾ 55 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 10466।

2009 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 166 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਦੇ 19.10.2013 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਚੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਚਵਾਨ, ਰਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਮਿਸ. ਦੀਪਿਕਾ ਕਾਲੀਆ, ਕਪੀਸ਼ ਸੇਠ, ਵਰੁਣ ਅਗਰਵਾਲ, ਕੁ. ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ,

ਐਡਵਾਂਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਰਫੀਕ ਦਾਦਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮੁਕੁਲ ਤਾਲੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵਾਤੀ ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ, ਜਤਿਨ ਜ਼ਵੇਰੀ, ਨੀਲ ਕਮਲ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਐਡਵ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਏ ਕੇ ਸੀਕਰੀ, ਜੇ. 1. ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ (ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਲਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 18 ਜੂਨ, 2004 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ 18 ਮਾਰਚ, 2009 ਅਤੇ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2009 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਲਾਹ ਐਕਟ, 1996 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੰਟਰ-ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

2. ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਢਲੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਵਾਪਰੀਆਂ, ਕਾਲਕ੍ਰਮਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਜੋ ਸੂਚੀਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ:

ਸਮਾਗਮ:

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲੋਅ ਟੈਂਸ਼ਨ ਲੋਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਸਿਸਟਮ (ਲਟਲਮਸ) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਇਕ ਠੇਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਾਲ 1993-1994 ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਲਗਭਗ 23000 ਨੰਬਰ ਲਟਲਮਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਸਾਲ 1996 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੈਂਡਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1996 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਲਟਲਮਸ ਦੇ 11760 ਨੰਬਰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮਿਤੀ 15 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਟੈਂਡਰਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਰਕਮਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1993-1994 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੰਸਟਾਲੇਸ਼ਨ ਵਿਰੁੱਧ, ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਆਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜਨਵਰੀ 1997 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾ ਸਿਰਫ 11760 ਲਟਲਮਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਬਲਕਿ 1993 ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਲੋ ਟੈਂਸ਼ਨ ਸਵਿੱਚਡ ਕੈਪੀਸੀਟੇਟਰ (LTSCs) ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਕੀਤਾ। -1994 ਨਵੀਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਲਟਲਮਸ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬਦਲੇ ਗਏ LTSC ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਰਾਣੇ ਲੀਜ਼ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕਰੋ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਕੇਜ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 1993-1994 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ 12555 ਨੰਬਰ ਪੈਨਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਨਵੇਂ ਪੈਨਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 23672 ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪੈਨਲਾਂ ਦੀ ਵਾਧੂ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 27 ਮਾਰਚ 1997 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ:

(i) 1996-1997 ਦੇ ਠੇਕੇ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 11,760 ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰੋ। ਬੀ-I ਸਥਾਨ;

(ii) 1993-1994 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਬੀ-II ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 12,555 ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਬਦਲੀ; ਅਤੇ

(iii) 23,672 ਨੰਬਰਾਂ ਵਾਲੇ ਉਪਕਰਣ ਜੋ ਬੀ- II ਸਥਾਨਾਂ-ਬੀ-III ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੈਕੇਜ ਸੀ।

27 ਮਾਰਚ 1997 ਦੇ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 5.1 ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

" ਐਲ.ਐਮ ਸਿਸਟਮਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਇਸ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ DTCs ਦੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਰਸੀਦ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਲ.ਐਮ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ-ਆਈ, ਅਨੇਕਸ਼ਰ-ਬੀ-ਦੋ ਅਤੇ ਅਨੇਕਸ਼ਰ-ਬੀ-ਤਿੰਨ ਦੀਆਂ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀਆਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀਹ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

3. ਉਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਮੁੱਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਅੱਗੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਪੱਤਰ (ਐਲਸੀ) ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁੱਲ 47497 ਲਟਲਮਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਇਸਨੇ 17294 ਨੰਬਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ 19 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ 17,294 ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਲੀਜ਼ ਰੈਂਟਲ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 14,206 ਨੰਬਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1996 ਦੇ ਅਸਲ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਿਰਫ 11760 ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ 1993/94 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ 12555 ਬਦਲੀ ਇੱਕ ਪੈਕੇਜ ਵਜੋਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 23672 ਠੇਕੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ, ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਸੀ। 1993/94 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪੈਕੇਜ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 23672 ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਾਧੂ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬੀ-II ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੀ- III ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੰਸ਼ਕ ਸਮਾਪਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 12,555 ਬੀ-II ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ 2,014 ਉਪਕਰਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ 10,541 ਬੀ-II ਸਥਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਬਦਲੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਅਤੇ 11 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਨਕਸ਼ੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

.

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਤਿ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦਾ। 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

6. ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ; ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 19 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 18 ਜੂਨ, 2004 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅੰਤਿਮ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 185,97,86,399/- ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:

(i) ਰੁਪਏ ਸਥਾਪਿਤ ਵਸਤੂ ਲਈ 109 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ।

(ii) ਰੁ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ 71 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ, ਜੋ ਕਿ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ; ਅਤੇ

(iii) ਰੁ. ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਲਈ 6.52 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ।

7. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਡਿਫਾਲਟਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ, ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐਲ.ਸੀ. ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਸਥਾਪਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

8. ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਲ.ਸੀ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਲ.ਸੀ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਤੱਕ ਵੈਧ ਸੀ।

ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ LC ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 3 ਅਗਸਤ, 2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ (ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਦੇਸ਼ਮੁਖ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਡ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਲਡੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਉਕਤ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, 3 ਅਗਸਤ, 2005 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। . ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:

"44. ਅਦਾਲਤ ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰਥਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਭਾਰਤੀ ਠੇਕਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 55 ਅਤੇ 73 ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਰੋਧਤਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਆਫ਼ 1996। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ।

45. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਸਾਲ 2004 ਦੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 374 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 3 ਅਗਸਤ 2005 ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

9. ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ (ਜਸਟਿਸ ਰੋਸ਼ਨ ਡਾਲਵੀ) ਨੇ 18 ਮਾਰਚ, 2009 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (2) (iv) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ. ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ 18 ਮਾਰਚ 2009 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ 2009 ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ:

"1. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਵਾਲੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ Ld ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਲ.ਡੀ. ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ. ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ 2009 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 165 ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

3. ਐਲ.ਡੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਲ.ਡੀ. ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ (ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਹੋਣ) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਣਉਚਿਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ 2009 ਦੀ ਸੰ. ਐਲ.ਡੀ. ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਆਫ਼ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। Ld ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ।"

10. 30 ਅਪਰੈਲ 2009 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ। ਰਾਏ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(2)(iv) ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

11. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 2 ਮਈ, 2009 ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੂਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਏ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਏ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਐਸਐਲਪੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਐੱਸ.ਐੱਲ.ਪੀਜ਼ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਚ ਸੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 65 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਬੰਬੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ 200 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 65 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

12. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਖੜੇ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ

13. ਸ੍ਰੀ ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰਫੀਕ ਦਾਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਰਕ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ,

ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ 150 ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਹੇਠ ਕੇਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ:

1. ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਕਾਲਕ੍ਰਮ।

2. ਰਿਮਾਂਡ

3. ਬਿਲਾਲ ਨਾਜ਼ਕੀ, ਜੇ.

4. 2010 ਦੇ ਮੋਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3227 ਦਾ ਨੋਟਿਸ

5. 2010 ਦੇ ਮੋਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 461 ਦਾ ਨੋਟਿਸ।

6. ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 34 ਅਤੇ 37 ਅਧੀਨ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਘੇਰਾ; "ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ; ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

7. ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਆਇੰਟ (i) ਤੋਂ (vi) ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

8. ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ (i) 'ਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਕੀ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ ਕਿ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਨੇ DTC ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਕਰਕੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ?

9. ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ (ii) 'ਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ, ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਕ ਸੰਪੂਰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ?

10. ਬਿੰਦੂ ਨੰ. (iii) 'ਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਕੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ/ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਨੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ (iv) ਕੀ ਅਵਾਰਡ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ?

11. ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਖੋਜ (iv) ਕੀ ਅਵਾਰਡ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦੱਸੀ ਗਈ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ? (v) ਕੀ ਹਰਜਾਨਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਅਤੇ (vi) ਕੀ ਕਮੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਟੇਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਡਿਸਟਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ

ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਐੱਮ/ਐੱਸ. ਦਾਤਾਰ ਸਵਿੱਚਗੀਅਰ ਲਿ.

12. ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਚੈਂਬਰ ਸੰਮਨ

13. ਸਿੱਟਾ.

14. ਕੰਮ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਲਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ 1053,06,78,342/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਲਗਭਗ 1273,70,26,669/- ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ 26 ਦੇ ਕਰੀਬ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 1,79,15,87,009/- (ਰੁਪਏ 185,97,86,399-6,81,99,390) ਦੇ ਨਾਲ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ 10% ਪ੍ਰਤੀ ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਆਪਕ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 25 ਅਗਸਤ, 2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜਿੱਠਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੌਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ 2010 ਦੇ 3227 ਅਤੇ 2010 ਦੇ 461 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਅਤੇ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ "ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਛੇ ਨੁਕਤੇ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

(i) ਕੀ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ ਕਿ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਨੇ ਡੀ.ਟੀ.ਸੀ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਕਰਕੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ?

(ii) ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਕ ਸੰਪੂਰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ?

(iii) ਕੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ/ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਨੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?

(iv) ਕੀ ਅਵਾਰਡ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦੱਸੀ ਗਈ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ?

(v) ਕੀ ਹਰਜਾਨਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

(vi) ਕੀ ਕਮੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?

15. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਰੇਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ ਚਰਚਾ ਹੋਈ। ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਡੀਟੀਸੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਕਰਕੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜੋ ਨਤੀਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕੇ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ, ਭਾਵੇਂ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹੋਣ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਧਾਰਾ 5.2 ਅਤੇ 5.3 ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ:

"**46**. ਕਲਾਜ਼ 5.2 ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ/ਬਦਲੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੰਮ ਤਿੰਨ ਜ਼ੋਨਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਜ਼ੋਨ, ਨਾਸਿਕ ਜ਼ੋਨ ਅਤੇ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 5.2 ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਨਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

(ਏ) ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਜ਼ੋਨ

(ਬੀ) ਨਾਸਿਕ ਜ਼ੋਨ। ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਸੀ) ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਜ਼ੋਨ। ਨਾਸਿਕ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਕ੍ਰਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਜ਼ੋਨ ਬੀ -1, ਬੀ -2, ਬੀ -III ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਾਸਿਕ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਬੀ -1, ਬੀ -II, ਬੀ -III ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਵਿੱਚ, ਬੀ -I, ਬੀ -II ਅਤੇ ਬੀ -III ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦਸੰਬਰ, 1998 ਵਿੱਚ, ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਨੇ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5.2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ।

47. ਕਲਾਜ਼ 5.3 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪਲਾਈ, ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਮਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਤਰਲ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕਾਲਕ੍ਰਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 14/7/1997 ਨੂੰ, ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਡੀਟੀਸੀ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਸਰਕਲ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਅਤੇ ਡੀਐਸਐਲ ਕੋਲ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਉਸੇ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਡੀਐਸਐਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀਆਂ 14/7/1997 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਦੁਆਰਾ 120 ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੱਖਰ ਲਿਖਣੇ ਪਏ ਸਨ। ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਨੂੰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਵੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ 21/12/1998 ਨੂੰ ਸਰਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 5.2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 19/02/1999 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਜੋ 11/3/1999 ਨੂੰ MSEਬੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੇਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਡੀਐਸਐਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੂਚੀਆਂ ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੀ-2 ਅਤੇ ਬੀ-3 ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ.ਈ.ਜ਼ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸੀ.ਈ. ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਨਕਸ਼ਿਆਂ ਸਮੇਤ ਸੂਚੀ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 11/3/1999 ਤੱਕ, ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਖੁਦ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀਆਂ ਡੀਐਸਐਲ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੱਖਰ ਕੰਮ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 27/3/1997 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਨਾਸਿਕ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 4/11/1997 ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨਾਸਿਕ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਬੀ-1, ਬੀ-2, ਬੀ-3 ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਇੰਜਨੀਅਰ ਦੇ 25/5/1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, 17/6/1998 ਦੇ ਚੀਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਤੀਜੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਫਿਰ 21/12/1998 ਦੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਚੌਥੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਡੀਐਸਐਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਿਸਟਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਆਬਜੈਕਟ/ਗੈਜੇਟਸ ਇੰਸਟਾਲੇਸ਼ਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟਾਂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਹੱਥੀਂ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਆਦਿ ਅਤੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਡੀਐਸਐਲ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਰੈਂਟਲ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

16. ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਡੀਟੀਸੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਚਰਚਾ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ:

"48. ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਸੀ. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਡੀਟੀਸੀ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਜਵਾਬਦੇਹ/ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਲੀਜ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (i) ਕੁਆ ਅਣਇੰਸਟੌਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ, (ii) ਕੁਆ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ (iii) ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਨੁਕਸਾਨ ਨਿਰਮਿਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ: -

(ਏ) ਕੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ?

ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਿਆਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੀ, ਕੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸਨ ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਕੀ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸਨ, ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਡੀਟੀਸੀ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀ। . ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਐਮਐਸਈਬੀ ਨੇ ਡੀਐਸਐਲ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਲਈ ਹੁਣ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਸੱਖਣੇ ਹਨ।"

17. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ, ਅਰਥਾਤ, 19 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਇੰਟ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਸ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

‘“ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਡੀਟੀਸੀ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀ ਅਤੇ MSEਬੀ ਉਕਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ MSEਬੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਡੀਟੀਸੀ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡੀਐਸਐਲ ਨੂੰ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ।

ਇੱਥੇ ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਮਐਸਈਬੀ ਵੱਲੋਂ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੀਐਸਐਲ ਨੂੰ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨੇ ਪਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਯੰਤਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਠੇਕੇ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਕਤ ਯੰਤਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ, ਹੁਨਰਮੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਟਾਫ਼ ਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਵਾਹਨ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਡੀਟੀਸੀ ਸਥਾਨ ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁਆਇੰਟ ਅੱਗੇ, ਲੀਜ਼ ਰੈਂਟਲ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਲਗਭਗ 163 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਡੀਐਸਐਲ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਵੇਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ DTC ਸੂਚੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਤੱਥ ਅਤੇ ਅੰਕੜੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਡੀਟੀਸੀ ਟਿਕਾਣੇ ਡੀਐਸਐਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਭੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਕੋਲਹਾਪੁਰ, ਨਾਸਿਕ ਅਤੇ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਾਸਿਕ, ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਅਤੇ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦੁਬਾਰਾ, ਇਹ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ. ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬੀ-II ਸੂਚੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਇਹਨਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 21/12/1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਸੂਚੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ , ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਜੇਕਰ ਬੀ -I ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬੀ-II ਸੂਚੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਬੀ-II ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ 10,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਦੁਨਿਆਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਜੋ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀਟੀਸੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਐਮਐਸਈਬੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀ।

18. ਬਿੰਦੂ ਨੰ. 2, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਕ ਪੂਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

19. ਬਿੰਦੂ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਚਰਚਾ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਬਿੰਦੂ ਨੰ. 3 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਉਹ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 39, 53, 55 ਅਤੇ 63 ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ 21 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੰਮ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਅਨੁਸੂਚੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਲਹਾਪੁਰ, ਨਾਸਿਕ ਅਤੇ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਅਤੇ ਏ. ਬੀ-III ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੇਵਲ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ 19 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਆਫੀ ਜਾਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਛੋਟ ਜਾਂ ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦਾ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀਟੀਸੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੀ. ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

20. ਪੁਆਇੰਟ ਨੰ. 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ. 3, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ।

21. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 5 ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਅਰਥਾਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ। ਇਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 17294 ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਰੈਂਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹਰਜਾਨੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਇਸ ਲਈ 108,02,53,173/- ਰੁਪਏ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ। 14206 ਫਸੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫਸੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹਰਜਾਨਾ ਰੁਪਏ ਸੀ। 14,28,55,536/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ। 10,056/- ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਸਤੂ ਲਈ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੁਪਏ। 71,42,77,680/-। ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਰਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਣਵਰਤੇ ਆਯਾਤ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ 16487 ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਅਣਵਰਤੇ ਪਏ ਆਯਾਤ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹਰਜਾਨਾ ਰੁਪਏ ਸੀ। 6,52,55,546/-। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕੁਲ ਅੰਕੜੇ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। 185,97,86,399/- ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ। 6,81,99,390/- ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

22.ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ:

(i) ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਹਰਜਾਨਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ii) ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਔਸਤਨ ਰੁਪਏ ਸੀ। 9,000/- ਪ੍ਰਤੀ ਵਸਤੂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਉਕਤ ਲਾਗਤ 'ਤੇ 10-15% ਦੇ ਨਾਮਾਤਰ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਰਜਾਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(iii) ਹਰਜਾਨਾ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨਿਰਮਿਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਅਵਾਰਡ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(iv) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਮਝ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ 19 ਮਾਰਚ, 1999 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(v) ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੂਚੀਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

(vi) ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਅਣਇੰਸਟੌਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(vii) ਸਥਾਪਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਉਲੰਘਣ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਣ-ਇੰਸਟੌਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਉਲੰਘਣਾ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲੈਟਰ ਆਫ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਣਇੰਸਟੌਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਸਥਾਨ ਦੀਆਂ 16473 ਸੂਚੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ 2500 ਬਫਰ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ 14206 ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸਲਈ, ਅਣਇੰਸਟੌਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

23.ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 6 ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਹਰਜਾਨੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਪਟਿਆ। ਇੱਥੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਉਲੰਘਣਾ ਸਿਰਫ 21 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬੀ-III ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇੰਸਟਾਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ। .

ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਰਜਾਨਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇਸ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ:

"**73**. ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ: ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਨੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਡੀਟੀਸੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਨੇ ਡੀ.ਐਸ.ਆਈ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁਗੌਲੀ ਸ਼ੂਗਰ (ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ [(1976) 3 ਐਸਸੀਸੀ 32)] ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ, ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ/ਡੀਐਸਐਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਫਿਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਵਰਕ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, ਸੁਵਿਧਾ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ (a) ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, (ਬੀ) ਫਸੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ (c) ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਕ ਹੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੀਟੀਸੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਐਮਐਸਈਬੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ, ਕਿ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ/DSL ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਜ਼ੋਰ, ਇਸ ਲਈ, ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 17,294 ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਸਥਾਪਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਣਇੰਸਟੌਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਪੁਰਦਗੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਤਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੀ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਕਿਰਾਇਆ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਮੈਕਡਰਮੋਟ ਬਨਾਮ ਬਰਨ ਸਟੈਂਡਰਡ [(2006) 11 ਐਸਸੀਸੀ 181] ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"**106**. ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

110. ਕਿਉਂਕਿ ਗਣਨਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਮਾਤਰਾ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫਾਰਮੂਲਾ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ."

24. ਕੁਝ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ:

1(ਏ) ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ
(ਬੀ) ਓ.ਐਨ.ਜੀ.ਸੀ ਬਨਾਮ ਕਾਮੈਕਸ
(ਸੀ) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਖਰੜੇ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਖਾਂਦਰੇ ਤੇ ਹੋਰ
(ਡੀ) ਗ੍ਰਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਵਿਸਮਸ੍ਰਿ
(ਈ) ਮਿਰਜ਼ਾ ਜਾਵੇਦ ਮੁਰਤਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਕਾਨਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ

"ਇਸ ਲਈ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਇੱਕ ਢੰਗ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਪਿਤ ਵਸਤੂਆਂ, ਫਸੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ/ਡੀਐਸਐਲ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਪ ਅਤੇ ਵਿਧੀ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਨੁਕਸ ਕੱਢਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਧਿਰ ਪੂਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਵੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ.ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿਲੱਖਣ ਵਸਤੂਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਬਾਜ਼ਾਰ. ਭਾਵੇਂ ਉਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੁੱਲ ਨੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦਾਤਾਰ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ-ਸੀ-16 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ। ਇਸਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

25. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਰੂੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਰਜਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚੈਂਬਰ ਸੰਮਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸੰਮਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

26. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ:

27 ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਨੇ 1993-94 ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਐਲ.ਟੀ.ਐਸ.ਸੀ ਦੇ 12,555 ਨੰਬਰ ਲਗਾਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਲ.ਟੀ.ਐਸ.ਸੀ ਦੀ ਅਕੁਸ਼ਲਤਾ ਬਾਰੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਸਾਲ 1996 ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 11,760 ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 27 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ 12,555 ਪੈਨਲਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ 23,672 LTMS ਪੈਨਲਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣ ਗਿਆ:

(i) 1996-1997 ਦੇ ਠੇਕੇ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 11,760 ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰੋ। ਬੀ-I. ਸਥਾਨ;

(ii) 1993-94 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 12,555 ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਬਦਲੀ - ਬੀ-II. ਸਥਾਨ; ਅਤੇ

(iii) 23,672 ਨੰਬਰਾਂ ਵਾਲੇ ਉਪਕਰਣ ਜੋ ਬੀ-II. ਸਥਾਨਾਂ ਬੀ-III. ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੈਕੇਜ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

28. ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 5.1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ - ਬੀ-I, ਬੀ-II. ਅਤੇ ਬੀ-III. 'ਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ L.M ਸਿਸਟਮਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਵੀਹ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 14 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਨੂੰ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਦੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੈਸੇ ਵੀ ਕਢਵਾ ਲਏ ਸਨ। 21 ਦਸੰਬਰ 1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬੀ-III. ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੀ-I. ਅਤੇ ਬੀ-II. ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 17,294 ਵਸਤੂਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ-II. ਸੀ। ਸਿਰਫ 2014। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 21 ਮਾਰਚ, 1998 ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਬੀ-III. ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 18 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ 4.34 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ,

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ 19 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ, ਇਸ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਣਇੰਸਟੌਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 30,695 ਹੈ ਪਰ ਸਥਾਪਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਐਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਐਲਸੀ 19 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਵੈਧ ਸੀ, 17,294 ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਐਲਸੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। 19 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਣਇੰਸਟੌਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, 19 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ LC ਜਿਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਣਇੰਸਟੌਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰਕੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। . ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਧਾਰ 21 ਦਸੰਬਰ 1998 ਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬੀ-III ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਿੱਲ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਜੋ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ 18 ਫਰਵਰੀ 1999 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਦਿੱਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੋਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬੀ-II ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜੋ ਕਿ 10,541 ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਬਾਕੀ ਸਨ। 19 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ। ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਪਰੀਤ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪੇਟੈਂਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਕਿ 21 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬੀ-II ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 23 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਕਾਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਬੀ-III ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲ ਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ 10541 ਬੀ-II ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1633 ਬੀ-I ਸਥਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ।

29. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ LC 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਤੱਕ ਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

30. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 3 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਥਾਪਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਆਦਰ. 3 ਅਗਸਤ, 2005 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨੁਕਸ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਲਈ ਰਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 3 ਅਗਸਤ, 2005 ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਧਾਰਾ 34 (ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸੀ) ਐਕਟ ਦਾ 2)(ਬੀ)(ii)। ਇਸ ਲਈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਾਂਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 34 (2) (iv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦੀ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਿਖਤੀ ਦਾਇਰ ਵੀ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 34(2)(ਬੀ)(ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਦਵਤਾ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਇਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ।

31. ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਕ ਸੰਪੂਰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਕ ਸੌਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਕਰੇ।

32. ਅਣਇੰਸਟੈਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਬਜੈਕਟ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਛੋਹਣ ਨਾਲ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਐਲਸੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਡੀਟੀਸੀ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। 14 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਸਰਕਲ ਦਫ਼ਤਰ ਕੋਲ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 14 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਨੂੰ ਸਰਕਲ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ। ਧਾਰਾ ਨੇ ਪੂਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਲਈ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 14 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਨੂੰ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 18 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। , 19 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ

[2]ਫਰਮ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਸ਼ੋਭਲਾਲ ਜੈਨ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1966 ਐਮ.ਪੀ 95; ਸ਼ਿਨ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਪਬਲਿਕ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜੈਨ ਸਟੂਡੀਓਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, (2006) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 628; ਬੀਡ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੇਂਦਰੀ ਕੋ. ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2006) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 514, ਦਾਰੂਕਾ ਐਂਡ ਕੰ.ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1973) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 617 ਅਤੇ ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਯੂਸਫ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਡੀ.ਬੀ) (17.11.1980) ਏ.ਐਸ. ਪੰਨਾ 2296 'ਤੇ 1976 ਦਾ ਨੰਬਰ 31 (ਖੰਡ X ਦੇ 2280-2297 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ)

14 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ 14 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਤੋਂ ਬਾਅਦ 18 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਿਸਨੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

33. ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਾਲਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੀਟੀਸੀ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪਏ ਸਨ। ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 55 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਵਾਮਨ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਕਿਨੀ ਬਨਾਮ ਰਤੀਲਾਲ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ "ਮੁਆਫੀ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੋਧ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਰੀਲੀਜ਼ ਇਹ ਸਹੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਛੋਟ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਗਦ ਬੰਧੂ ਚੈਟਰਜੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਨੀਲੀਮਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡਣ ਜਾਂ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਬਾਬੂਲਾਲ ਬਦਰੀਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸੂਰਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰੇ 42 ਤੋਂ 49 ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਫੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਗ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਅਤੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਦਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਰ ਨਿਰਣੇ ਵੀ ਸਨ। ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ.

34. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 17 ਜੂਨ, 1998 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬੀ-I, ਬੀ-II ਅਤੇ ਬੀ-III ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਫੀਡਰ-ਵਾਰ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 17 ਜੂਨ, 1998 ਤੋਂ 21 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਰਥਾਤ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ,

[3]1959 ਸਪਲਾਈ (2) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 217

[4](1969) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 445

[5](2008) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 401

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਬੀ-II ਟਿਕਾਣੇ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਜੋ ਕਿ 12,555 ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ 2014 ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 10541 ਬੀ- ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ॥ ਸਥਾਨ ਜੋ ਉਹ ਸਥਾਨ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਖੁਦ 1993 ਅਤੇ 1994 ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਟੈਂਡਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹ ਉਕਤ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੀ-II ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਣਇੰਸਟੌਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਝੰਜੋੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ qua ਸਥਾਪਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਸਤੂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਸੂਰ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

35. ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ; ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਉਹੀ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚੈਂਬਰ ਸੰਮਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ:

36. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਦਾਦਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਹੁੰਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

37. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਦਾਦਾ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਊਰਜਾ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 10 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਲੀਜ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ.

ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਯੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ 'ਲੀਜ਼' ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕੋਲ ਹੀ ਰਹਿਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਸਿਰਫ ਡੀਟੀਸੀ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੀ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਦਰਖਾਸਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

38. ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 14.07.1997 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਡੀ.ਟੀ.ਸੀ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀਆਂ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ-।। ਸਮੇਤ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਕੋਲ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ 1997 ਵਿੱਚ ਇੰਸਟਾਲੇਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। 20.04.1998 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੰਸਟਾਲੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦਫਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡੀਟੀਸੀ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ 18.03.1999 (18.07.1997 ਤੋਂ ਵੀਹ ਮਹੀਨੇ, ਭਾਵ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ 14.07.1997 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 120 ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੱਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤ ਫਾਲੋ-ਅੱਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਡੀਟੀਸੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ। 21.12.1998 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਗਲੇ ਕ੍ਰਮ ਬੀ-1, ਬੀ-2 ਅਤੇ ਬੀ-3 ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਲਹਾਪੁਰ, ਨਾਸਿਕ ਅਤੇ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਜ਼ੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬੀ03 ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 19.02.1999 ਤੱਕ ਵੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਵਿੱਚ ਬੀ-1 ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਮੈਂਬਰ ਵੱਲੋਂ 11.02.1999 ਨੂੰ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇਣ ਲਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਭਾਵ 15.02.1999 ਤੱਕ, ਕੋਈ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਅਰਥਤਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 19.02.1999 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

39. ਜੁਲਾਈ 199 ਤੱਕ ਸਿਰਫ 7000 ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੇ 39. ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ 17294 ਸਥਾਪਤ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ

ਰੱਖਣ ਲਈ 'ਪੇਸ਼ਕਸ਼' ਕੀਤੀ ਹੈ (ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੁਲਾਈ 199 ਤੱਕ ਸਿਰਫ 7000 ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਨ.ਆਈ.ਐਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਨਾਕਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਪੇਸ਼ਕਸ਼" ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੇ 19.02.1999 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

40. ਸ੍ਰੀ ਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਹਰ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਨੂੰ ਮਿੰਟ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਉੱਘੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੱਜ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ 125 ਬੈਠਕਾਂ ਹੋਈਆਂ, ਜੋ ਕਿ 18.06.2004 ਨੂੰ 150 ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ।

41. ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਦਾਦਾ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਖੋਜਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ:

ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ:

42. ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤਰਕ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ:

(i) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ

(ii) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

(iii) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟਿੰਗ ਇੰਜਨੀਅਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਡੀ.ਟੀ.ਸੀ ਸਥਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਇੰਚਾਰਜ ਸਨ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਹਰੇਕ ਸਰਕਲ ਦੇ ਕਿੰਗਪਿਨ ਸਨ।

(iv) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਕਿ 24.06.1998 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟ ਇੱਕ ਮਨਘੜਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ।

(v) ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਦੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕੋਲ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

(vi) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੱਤਰ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸੀ ਸਰਕਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(vii) ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਦਫਤਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਲੰਘਣਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(viii) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਡੀਟੀਸੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੁਆਰਾ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(ix) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ 163 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ।

(x) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀਆਂ ਸਹੀ ਸਨ।

(xi) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨਿੰਗ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਤਰਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਸੱਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

(xii) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਕਿ ਉਹ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(xiii) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਧਮਾਕੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(xiv) ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਰਜ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(xv) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉਠਾਏ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ।

ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹਨ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ:

43. ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੀਆਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਾਸ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕੋਲ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਖੁਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੀਲਡ ਦਫਤਰਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਹਨ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਖੋਜਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ 1000000000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ 163 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ। ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀਟੀਸੀ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ, ਸਥਾਪਤ ਵਸਤੂਆਂ ਬਾਰੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੇ ਆਬਜੈਕਟ/ਆਬਜੈਕਟ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਪੂਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਸੀ ਹੁਣ ਕੈਟੇਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਬੇੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ।[6]

44. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਲ.ਸੀ ਅਜੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ।

45. ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਪਹਿਲੀ ਲਾਲੀ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 19.02.1999 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਲਸੀ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਕਿਉਂਕਿ 19.02.1999 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ:

"**24**...ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ 1999 ਨੂੰ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਵਾਲੇ ਕਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਾ ਕਰਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਨੂੰ ਲੈਟਰ ਆਫ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ 19 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, 1999 ਅਤੇ ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ।

46. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਐਲ.ਸੀ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ 30.04.1999 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਐਲਸੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਰੰਗਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 19.02.1999 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਸਨ। . ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਲ.ਸੀ. ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀਆਂ ਕਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਦਾਦਾ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ 18.11.1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸਥਾਪਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨਿੰਗ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਨਾਕਾਬੰਦੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਮਨਘੜਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ NIL ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ। ਇਹ ਪੱਤਰ 23.12.1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ 19.02.1999 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਫੇਲ੍ਹ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਿੰਗ ਰਿਪੋਰਟਾਂ, ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਅਲੀ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਲਤੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਟਾਫ ਦੇ ਅਭਿਆਸ। ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

47. ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੁਗੀਲਾਲ ਕਮਲਪਟ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪਮਲ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ 7 ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ. ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:

"**23**. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਲੀਵਰੀ ਆਰਡਰ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ,

[7](1978) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 69

ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਨੂੰਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖੰਡਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਖੰਡਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਧਾਰ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। (ਦੇਖੋ ਨੁਨੇ ਸਿਵਯਾ ਬਨਾਮ ਮਾਡੂ ਰੰਗਨਾਯਕੁਲੂ, ਏਆਈਆਰ 1935 ਪੀਸੀ 67 : 62 ਆਈਏ 89, 98)।

48. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ।

49. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬੀ-2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬੀ-1 ਅਤੇ ਬੀ-3 ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ। ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ:

"ਦਾਤਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬੀ-II ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਜਵਾਬ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ (ਏ) ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੀ-II ਅਤੇ ਬੀ-III ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਬੀ-II ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਗਵਾਹ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬੀ-I ਅਤੇ ਬੀ-III ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬੀ-II (ਬੀ) ਬੀ-II ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾਸਿਕ ਵਿਖੇ ਸਲਾਨਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾਸਿਕ ਸਰਕਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਘੱਟ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ; ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਬੀ-1 ਅਤੇ ਬੀ-III ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬੀ-II ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਚੋਣਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਸੀ, ਬੀ-II ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਸਿਕ ਸਰਕਲ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ (ਡੀ) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ। 21 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬੀ-II ਅਧੀਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਸਿਰਫ ਸਾਲ 1993 ਅਤੇ 1994 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਜਦਕਿ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਬੀ-I ਅਤੇ ਬੀ-III ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਲੀਜ਼ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬੀ-II ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ 21 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬੀ-II ਅਧੀਨ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬੀ-I ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 19 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ 16,477 ਸਥਾਨ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਪਰ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬੀ-II ਦੇ 10,541 ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਬੀ-1 ਅਤੇ ਬੀ-III ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਪਲਬਧ ਸਥਾਨ 5,932 ਸਨ।"

50. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ:

"ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਡੀਟੀਸੀ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਉਕਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਡੀਟੀਸੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਡੀਐਸਐਲ ਨੂੰ ਠੇਕੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਮਐਸਈਬੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੀਐਸਐਲ ਨੂੰ ਇੰਸਟਾਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨੇ ਪਏ ਸਨ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਗੈਜੇਟਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਠੇਕੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ, ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ, ਹੁਨਰਮੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਟਾਫ ਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਡੀਟੀਸੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਐਮਐਸਈਬੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੀਜ਼ ਰੈਂਟਲ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਬਣ ਸਕੇ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਹ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਲਗਭਗ 163 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਡੀਐਸਐਲ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਵੇਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਡੀ.ਟੀ.ਸੀ ਸੂਚੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਤੱਥ ਅਤੇ ਅੰਕੜੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਡੀਟੀਸੀ ਟਿਕਾਣੇ ਡੀਐਸਐਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਭੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਕੋਲਹਾਪੁਰ, ਨਾਸਿਕ ਅਤੇ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਾਸਿਕ, ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਅਤੇ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦੁਬਾਰਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਨੂੰ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬੀ-।। ਸੂਚੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਇਹਨਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 21/12/1998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਸੂਚੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ , ਇਹ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਲਈ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇਕਰ ਬੀ-। ਅਧੀਨ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬੀ-।। ਸੂਚੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਬੀ-।। ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ 10,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਦੁਨਿਆਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡੀ.ਐਸ.ਐਲ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਜੋ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡੀਟੀਸੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀ।"

51. ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁੱਧ ਖੋਜਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ 12555 ਬੀ-2 ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, 9515 ਵਸਤੂਆਂ ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਭਾਵ ਉਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ 76%। 14.07.1997 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਮੁੱਖ ਇੰਜਨੀਅਰ, ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਜ਼ੋਨ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੀਂ ਇੰਸਟਾਲੇਸ਼ਨ (ਬੀ-1 ਅਤੇ ਬੀ-3) ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬੀ-2 ਅਧੀਨ ਇੰਸਟਾਲੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਲਹਾਪੁਰ ਤੋਂ ਬੀ-1 ਅਤੇ ਬੀ-3 ਲਈ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਹੈ।

52. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹਰੇਕ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਦਾਦਾ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਿਰਫ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਨਾ-ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ।

ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ:

53. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 17294 ਸਥਾਪਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਹਰਜਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਦਾਦਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ:

"ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਸਥਾਪਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਭਾਵ 17294 ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ। ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਆਉਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਜਬ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾ 13 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਪਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਕਤ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾ 73 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

54. ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਤੱਤ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੁਣ ਮੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਜਬ ਅਵਧੀ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਕਿਰਾਇਆ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਹੋਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ।

55. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। v. ਸੁਗੌਲੀ ਸ਼ੂਗਰ ਵਰਕਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਓਨੀ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"**22**. ਮਾਰਕੀਟ ਰੇਟ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਮ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪੈਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਲ ਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਤੱਕ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਜ਼ਖਮੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਸਹੀ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ।"

56. 56. ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸਥਾਪਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ 30% ਕਟੌਤੀ, ਨਿਰਮਿਤ ਪਰ ਅਣਇੰਸਟੌਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ 50% ਦੀ ਕਟੌਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਨੰਗੀ ਕੀਮਤ। ਕੋਈ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਚੱਲੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਗਭਗ ਉਨੀ ਹੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 21% ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਬੈਂਕ ਦਰ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿਰਫ 10% ਸਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

---

[8](1976) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 32

ਉਪਰੋਕਤ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਉਪਾਅ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

57. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਦਾਦਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਲੀਜ਼ਿੰਗ ਵਪਾਰ ਦੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। , 1872. ਉਸਨੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ UNIDROIT ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 13(2) ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"ਜਿੱਥੇ ਪਟੇਦਾਰ ਦਾ ਡਿਫਾਲਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਫਿਰ ਪੈਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲੀਜ਼ਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਲੀਜ਼ਿੰਗ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ:

(ਏ) ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰੋ ਜੋ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੇਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੀਜ਼ਿੰਗ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ।"

58. ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਪੈਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਇਸ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਧਿਰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਵੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸੂਇਸ ਅਟਲਾਂਟਿਕ ਸੋਸਾਇਟ ਡੀ ਆਰਮਾਮੈਂਟ SA ਬਨਾਮ ਐਨ.ਵੀ ਰੋਟਰਡੈਮਸ਼ੇ ਕੋਲੇਨ ਸੈਂਟਰਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

"...ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਲਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੀ ਪਾਰਟੀ ਉਸ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ?

. _____

[9]1966 ਏ.ਸੀ. 361 (ਪੰਨੇ 397-398)

ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਜੇਕਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਕਸਰ ਉਲੰਘਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਮੁੱਚਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਧਾਰਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਫਿਰ ਉਸ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਬੇਕਸੂਰ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਜੇਕਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਚਲਾਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦਾ ਜੋ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ ਸੀ..."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

59. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

ਦੁਬਾਰਾ: ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ

60. ਸ੍ਰੀ ਰਫੀਕ ਦਾਦਾ ਨੇ ਹਰਜਾਨੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ, ਸਗੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ।

ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"**55**. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਕਸਟਮ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਐਕਸਐਚ ਸੀ 16 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਕੰਟਰੈਕਟ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫਸੇ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵੇਚੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਯੰਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਮੁੱਲ ਲਗਭਗ ਜ਼ੀਰੋ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ”

61. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਦੁਬਾਰਾ: ਛੋਟ

62. 62. ਮੁਆਫੀ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਾਦਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਚੀਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ 14.07.1997 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਜੋ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 20.04.1998 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੰਮ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹਰਜਾਨਾ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“18... ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 5.1 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ (ਏ) ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੰਸਟਾਲੇਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀ ਸੀ; (b) ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਅਤੇ (c) ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਰੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਇੰਸਟਾਲੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇੰਸਟਾਲੇਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀਆਂ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਧੀਨਗੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਊਰਜਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਕਾਰਨ ਗੁਆਚਣ ਵਾਲੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਨਾਲ 20 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੰਸਟਾਲੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਚਿੱਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਥਾਪਨਾ ਸਿਰਫ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਈ' 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਫਾਰਮੈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਲਗਾਓਂ, ਧੂਲੇ ਅਤੇ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਵਿਖੇ 155 ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ, ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਤੋਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਅੰਜ਼ਾਮ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਧਿਰਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਹਰੇਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਨੇ ਇਕਦਮ ਹੀ ਠੇਕੇ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਰਕ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ..."

63. ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਣਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ।

ਜਵਾਬ: ਚੈਂਬਰ ਸੰਮਨ 'ਤੇ ਆਰਡਰ

64. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਚੈਂਬਰ ਸੰਮਨ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੈਂਬਰ ਸੰਮਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਮਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੋਧ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਸੋਧ, ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਲਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 3½ ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਮਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

65. ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ **ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।**

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

KUNAL ARORA ADVOCATE